

RAAD VAN STATE

afdeling Wetgeving

advies 57.437/3
van 13 mei 2015

over

een voorontwerp van decreet 'houdende instemming met het verdrag nr. 187 inzake het promotioneel kader voor de veiligheid en gezondheid op het werk, aangenomen door de Internationale Arbeidsconferentie in haar vijfennegentigste zitting in Genève op 15 juni 2006'

Op 21 april 2015 is de Raad van State, afdeling Wetgeving, door de Vlaamse minister van Welzijn, Volksgezondheid en Gezin verzocht binnen een termijn van dertig dagen een advies te verstrekken over een voorontwerp van decreet ‘houdende instemming met het verdrag nr. 187 inzake het promotioneel kader voor de veiligheid en gezondheid op het werk, aangenomen door de Internationale Arbeidsconferentie in haar vijfennegentigste zitting in Genève op 15 juni 2006’.

Het ontwerp is door de derde kamer onderzocht op 5 mei 2015. De kamer was samengesteld uit Jo BAERT, kamervoorzitter, Jeroen VAN NIEUWENHOVE, en Koen MUYLLE, staatsraden, Johan PUT, assessor, en Marleen VERSCHRAEGHEN, toegevoegd griffier.

Het verslag is uitgebracht door Rein THIELEMANS, eerste auditeur en Thomas MAES, adjunct-auditeur.

Het advies, waarvan de tekst hierna volgt, is gegeven op 13 mei 2015.

*

1. Met toepassing van artikel 84, § 3, eerste lid, van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973, heeft de afdeling Wetgeving zich toegespitst op het onderzoek van de bevoegdheid van de steller van de handeling, van de rechtsgrond¹, alsmede van de vraag of aan de te vervullen vormvereisten is voldaan.

*

STREKKING VAN HET VOORONTWERP

2. Het om advies voorgelegde voorontwerp van decreet strekt ertoe instemming te verlenen, wat betreft de Vlaamse Gemeenschap, met het verdrag nr. 187 ‘inzake het promotioneel kader voor de veiligheid en gezondheid op het werk, aangenomen door de Internationale Arbeidsconferentie in haar vijftienvijftigste zitting in Genève op 15 juni 2006’.²

De partijen bij het verdrag verbinden zich ertoe blijvend in te staan voor de optimalisering van de veiligheid en de gezondheid op het werk ter voorkoming van de arbeidsgebonden letsels, ziekten en sterfgevallen. Ze moeten dit doen door, in overleg met de representatieve werkgevers- en werknemersorganisaties, een nationaal beleid ter bevordering van het recht van werknemers op een veilige en gezonde werkomgeving te ontwikkelen. De lidstaten staan ook in voor een geleidelijke invoering, handhaving en uitbouw van een nationaal systeem. Dit systeem omvat de omkaderingsinfrastructuur (wetgeving, toezichtstelsel, arbeidsgezondheidsdiensten, enz.) voor de uitvoering van het nationaal beleid, alsook van een nationaal programma. Dit nationaal programma bevat de doelstellingen die gerealiseerd moeten worden volgens een vooraf bepaalde timing, de prioriteiten en de actiemiddelen om de veiligheid en de gezondheid op het werk te bevorderen, alsook de evaluatiemiddelen.

BEVOEGDHEID

3. In advies 53.732/VR/V van 14 augustus 2013 over een voorontwerp van wet ‘houdende instemming met het Verdrag nr. 187 inzake het promotioneel kader voor de veiligheid en gezondheid op het werk, aangenomen te Genève op 15 juni 2006 door de Internationale Arbeidsconferentie tijdens haar 95ste zitting’³ heeft de Raad van State opgemerkt dat het verdrag weliswaar grotendeels betrekking heeft op de federale bevoegdheid inzake “maatregelen van interne politie die betrekking hebben op de arbeidsbescherming” (artikel 6, § 1, II, eerste lid, 3°, van de bijzondere wet van 8 augustus 1980 ‘tot hervorming der instellingen’) en op de federale bevoegdheid inzake arbeidsrecht (artikel 6, § 1, VI, vijfde lid, 12°, van diezelfde bijzondere wet), maar dat een aantal bepalingen uit dat verdrag gemeenschapsbevoegdheden betreffen. Die gemeenschapsbevoegdheden zijn de bevoegdheden inzake vorming en opleiding (verscheidene

¹ Aangezien het om een voorontwerp van decreet gaat, wordt onder “rechtsgrond” de overeenstemming met de hogere rechtsnormen verstaan.

² Overeenkomstig artikel 8, lid 2, treedt het verdrag in werking twaalf maanden nadat de bekrachtiging vanwege twee partijen bij het verdrag is geregistreerd door de Directeur-generaal van het Internationaal Arbeidsbureau. Volgens de website van die organisatie (www.ilo.org) is het verdrag dientengevolge in werking getreden op 20 februari 2009.

³ Het betrokken wetsontwerp is aangenomen door de Senaat op 3 april 2014 en door de Kamer van volksvertegenwoordigers op 23 april 2014 (zie *Parl.St.* Kamer 2013-14, nr. 53-3549/003), maar de resulterende wet is nog niet bekendgemaakt.

onderdelen van artikel 4 van de bijzondere wet van 8 augustus 1980),⁴ alsook de bevoegdheid inzake de arbeidsgeneeskundige controle, namelijk de erkenning van de bedrijfsgeneeskundige diensten en de controle op de naleving van het algemeen reglement op de arbeidsbescherming, die een onderdeel vormt van de bevoegdheid van de gemeenschappen inzake de preventieve gezondheidszorg (artikel 5, § 1, I, eerste lid, 8°, van diezelfde bijzondere wet).⁵⁻⁶

De Zesde Staatshervorming heeft wat betreft deze bevoegdheden geen wijzigingen met zich mee gebracht.

VORMVEREISTEN

4. Luidens artikel 4, § 2, 1°, van het decreet van 16 mei 2007 ‘tot oprichting van de Strategische Adviesraad internationaal Vlaanderen’ is de Vlaamse Regering verplicht om het advies van de strategische adviesraad te vragen over voorontwerpen van decreet met betrekking tot de regelgeving op het vlak van buitenlands beleid, internationaal ondernemen, internationale samenwerking en toerisme.

Uit de nota aan de Vlaamse Regering gevoegd bij de adviesaanvraag blijkt dat aan de Strategische Adviesraad Internationaal Vlaanderen (SARiV) geen advies is gevraagd, blijkbaar omdat die Raad bij brief van 2 oktober 2014, na kennisname van de beslissing van de Vlaamse Regering om de SARiV op te heffen, aan de Minister-president van de Vlaamse Regering en Vlaams minister van Buitenlands Beleid en Onroerend Erfgoed liet weten “zijn adviesverlening stop te zetten”. Zolang evenwel de adviesverplichting vervat in het decreet van 16 mei 2007 niet is opgeheven,⁷ blijft de Vlaamse Regering verplicht om het advies van de SARiV te vragen. Het gegeven dat de SARiV geen advies wenst te verlenen, ontslaat de Vlaamse Regering niet van die verplichting. Het advies van de SARiV moet dan ook alsnog worden gevraagd.

⁴ Zie bijvoorbeeld de artikelen 3, lid 3, en 4, lid 3, van het verdrag.

⁵ Zie bijvoorbeeld artikel 4, lid 3, d) van het verdrag.

⁶ Zie adv.RvS 34.339/AV van 29 april 2003 over een voorontwerp dat heeft geleid tot het decreet van 21 november 2003 ‘betreffende het preventieve gezondheidsbeleid’, *Parl.St.* VI.Parl. 2002-03, nr. 1709/1, 141-163, alsook adv.RvS 45.365/3 van 25 november 2008 over een voorontwerp dat heeft geleid tot het decreet van 20 maart 2009 ‘houdende diverse bepalingen betreffende het beleidsdomein Welzijn, Volksgezondheid en Gezin’, *Parl.St.* VI.Parl. 2008-09, nr. 2020/1, 54-56.

⁷ Bij artikel 15, 2°, van het voorontwerp van decreet ‘betreffende de hervorming van de strategische adviesraden’, waarover de Raad van State op 7 mei 2015 advies 57.380/3 heeft gegeven, wordt voorzien in de opheffing van het decreet van 16 mei 2007. Volgens artikel 20 treedt die nog aan te nemen decretale regeling in werking op 1 juli 2015.

Ingeval het voorliggende ontwerp naar aanleiding van het vervullen van dit vormvereiste nog mocht worden gewijzigd, zullen de gewijzigde of nieuwe bepalingen van het voorontwerp alsnog om advies aan de afdeling Wetgeving moeten worden voorgelegd.

DE GRIFFIER

DE VOORZITTER

Marleen VERSCHRAEGHEN

Jo BAERT